

Előfizetési díjak:
(helyben házhoz és vi-
dékre postán küldve)
Egész évre 4 frt.
Fél „ 2 „
Negyed „ 1 „
Kiadóhivatal:
Hirsch A. könyvkereske-
dése a főtéren.
A lap szellemi részét illető
közlemények a szerkesztő-
séghez, a pénzküldemények a
kiadóhivatalhoz küldendők.

HUNYAD.

VEGYES TARTALMU MEGYEI HETI KÖZLÖNY.

Megjelen
MINDEN SZOMBATON.
Hirdetések közlési díja
árszabály szerint.
Bélyegdíj minden egy-
szeri közlésnél 30 kr.
Sokszori hirdetéseknel
kedvezmény.
Hirdetések a kiadóhiva-
talhoz czímzendők.
Nyiltér soronként 20 kr

A nagyvilágból.

— Wekerle miniszterelnök az ünnepek előtt Bécsbe utazott, hogy jelentést tegyen Ő felségének a kormány egyházpolitikai javaslatának a főrendiház által eszközölt visszavettetéséről. Király Ő felsége kijelentette volna a magyar miniszterelnöknek, hogy habár a javaslatához Ő maga is hozzájárul, senkit sem akar befolyásolni ez ügyben.

A képviselőház május 17-iki ülésében Wekerle rövid, de hatalmas éljenzéssel fogadott beszédben kijelentette, hogy ő és ministertársai szorosban ragaszkodnak a korábbi javaslat-hoz s a következő határozati javaslatot ajánlja elfogadásra: „A képviselőház ragaszkodik a házassági jogra vonatkozólag általa már elfogadott törvényjavaslatához s azt oly felszólítással küldi vissza a főrendeknek, hogy újra megfontolás tárgyává téve, ahhoz hozzájárulni szíveskedjenek”. Apponyi ugyan kísérletet tett a főrendiház védelmére kelné, de a nagy többség a miniszterelnök előterjesztéseit fogadta el.

Nagy port vert fel a „Magyarország” szerkesztőjének, Holló Lajos képviselőnek lapjában megjelent egy érdekes cikke, melyben a kormányt gyanúsítja, hogy megvásárolt vagy megvásároltatott hírlapokat és illetéktelen hasznokat ad a vásárlóknak, vagy ügynökeinek közvállalatok kiadásánál.

A kormány három tagja, Hieronymi, Wekerle és Szilágyi határozottan tiltakoznak a gyanúsítás ellen, kereken tagadva az ily üzemekben való részvételt; Wekerle miniszterelnök a kormány nevében bejelentette a sajtópör megindítását a „Magyarország” ellen.

— A Tribuna-párt három oláh parasztot küldött a kolozsvári gyülekezetből Bécsbe a „császárhoz” panaszt tenni a magyarok, a kormány, a bíróság, törvény és közállapotok ellen. A Burgban jelentkezett küldöttség azonban elutasító választ nyert.

A „Hunyard” tárczája.

ARGIRUS.

Ez a czime annak a pályaműnek, melyet Jakab Ödön, realiskolánsnak körünkben csak nem rég távozott jeles tanára az ideai akadémiai pályázatokon az elbeszélő költeményre kitűzött 100 aranyból álló Nádasdy-féle jutalmat elnyerte. Nem lesz talán érdektelen, ha a mű tárgyáról egy-két szóval megemlékezünk; mert habár többen ismerik is azt már akár az irodalomból, akár a ponyvának még maiglan is kezünkbe vetődhetők különféle átdolgozott példányaiból, vagy éppen abból az időből, midőn a mesemondót még oly esengve nógattuk, hogy meséljen még egyet: vidul mégis szívunk a prózai élet hányatásai között nimbusát vesztett képzeletünk egy percze újra visszatér a letűnt kor boldog álmai közé; ide kívánczok már csak a költő iránti tekintetből is, kinek vonzó társaságában szívesen kalandozzuk be a multat, kit még mindig a mienknek tekintünk, kinek emlékezete jól esik nekünk, ki itt városunkban írta művei legnagyobb részét s ki e pályanyertes darabját is a mult év folyamán itt körünkben készítette.

A mű első szerzőjéről irodalmunk története a XVI. századbéli Görgei vagy Gyergyai Albertet nevezi meg, ki mindjárt az első sorokban adott vallomása szerint sokat fordított olasz krónikákból és bőséggel olvasott a tündérországáról.

Ama század regényes költeményei között egy sincs — mondja Toldy — mely akár feltalálás és előadás, akár nyelv és verselés tekintetében Görgei Albert Argirusát meghaladná s így nem csodálhatni,

Szászvárosi levél.

(Tanulmányi kirándulások. Jósika ünnepély.)

Tekintetes Szerkesztő úr!

Becses lapjának, mint régi rendes levelezője, szívesen engedtem át e téren az időtöltést Özöni úrnak, városunk e fiatal arslánának, hogy a hébe-korba köztünk is előforduló fontosabb eseményekről hírt adjon megénk olvasóközönségének.

Minthogy azonban Özöni úr, mostani kedély világában kötelezettségéről, úgy látszik, megfeledkezett, habár szemtanúja vala is a lefolyt dolgoknak: nem tehetem, ha egy kissé megkése is, de az ő hibája folytán, hogy a következőket el ne mondjam.

A Kun-főgymnásium tanártestülete ez iskolai évben második tanulmányi kirándulását e hó 2-án Kúdsirra rendezte a vasgyár megtekintése végett. A kirándulás kocsikon és szekereken történt. Részt vettek benne az összes gymnásiumi osztályok. Mint vendégek csatlakoztak: Bartha tordosi esperes nejével és két leányával, Simon igazgatóné és Sándor Jánosné tanárné, valamint a Dósa és Deák tanárok leányai, párjával. — Férfi vendégek voltak Michel kapitány és Székely Sándor tanácsos, továbbá Özöni úr!

Tizenhárom berényi és perkászi szekér egy magába vette a 150 tanulót, hogy meg se kottyant. Nyolcz kocsit vitte a tanárokat és a vendégeket. Az utat nem irom le, az poros volt, a minthogy nem is lehetett másképen ott, a hol 21 kocsit meg egymás nyomában robogva, nagy szárazságban.

Alkenyér volt az első állomás, mert a változatoság egybe volt kötve a hasznossal is.

Úgy történt, hogy a szekerekből leugráltak a fiúk s négyes rendbe állva, egy hatalmas testet képezve, hol férhetett el annyi gyerek? — zászlókkal és dobos mellett bevonultak az alkenyéri állomáshoz levő történelmi emlékoszlophoz, a hol egy kegyeletes ünnepet rendeztek.

Az állomásfőnök igen előzékenyen fogadta a kirándulókat s 1 percz alatt ülőhelyekkel vettette körül az oszlopot a vendégek számára.

Az ifjusági dalkör Makai Jenő zenetanár vezetésével elénekelt a „Hymnuszt”, majd János Gábor, mint a történelem tanára lépett az emlékoszlop alapzatára s kitűnő szónoki erővel és valódi lelkesedéssel fejtette fel az emléktörténeti jelentőségét. A XV. század európai politikai eseményeinek szétágozó fonálából okserű összefüggéssel vezette tanítványait s az összes hallgatóságot a történelmi események színterére: Magyarországra, Erdélyre, a törökök folytonos támadásaira és

ha az háromszáz év óta köznéptünkkel osztatlan és nem lankadó kedvességben áll. A XVI. és XVII. század valamennyi kiadását elnyűtte a mohó olvasók keze s megemésztette az idő; annál több maradt fenn a mult s a folyó századból, köztök átdolgozottak is, de melyek az eredetiről a gyengédség és a költőiség hamvát meglehetősen letörlötték. A négyesoros és egy rimű szakokban írt, három részre osztott és 244 szakból álló költeményben elmondott tündérmese már Görgei feldolgozásában is sok vonzó szépséget foglal magában. Egyike az, mint ugyancsak Toldi mondja, a legszebb jelképes meséknek, melyek az európai középkor népei közt szinte közös birtok gyanánt voltak elterjedve s melyben a mythosai jelentés a legdusabb képzelemmel van felöltöztetve.

Hol volt, hol nem volt, Akleton királynak mesze a tündérországban volt szép fénylő kővára és mellette szép termő fákkal ékes kertje. Csodálkozva vesz egyszer észre benne egy almát, mely nappal ezüstszínű virágokkal rakottan éjszakára mindig megérlelé gyümölcsseit, de reggelre belőlök egy sem marad vala. Hiában állat őrzőket melléje, éjjel egyszerre csak meglendül egy csodás enyhe szellő, nehéz álmra csukja le az örök pillait s ellenállhatatlanul földre nyomja le őket. Ekkor a bölcs jóvendőmondóhoz, Filarinushoz fordul a király s ez azt mondja neki, hogy a fa termését csak saját gyermeke oltalmazhatja meg. Elküldi tehát próbára két nagyobbik fiát, de az álmhoz szellő ezeket is elaltatja; végre midőn a legkisebbik, az ékes beszédű, szép természetű, szép, ékes erkölccsel felruházott Argirus jelenik meg a kertben, alighogy ráborul az éjszaka s örködve fektetve ágyában két szép szemével a fára néz vala:

azoknak óriási kudarczára s azon győzelemre, a melyet a tulnyomó törökök daczára is kivívott Báthori István, Kinizsi Miklós segítségével a „Kenyérmezőn” azzal a sereggel, a melyben magyarok, székelyek, szászok és oláhok együtt harczoltak a közös ellenség, a törökök ellen.

A lelkes éljenzés után a dalkör énekelte a „Szózatot”, majd Veres Jenő VII. oszt. tanuló szavalt a „Szeresd hazidat” című hazafias érzelmekben gazdag és szép költeményt. Ezek után Simon Ferencz igazgató beszélt az ósók iránti kegyeletről, mint a hazafias ére-nyek egyik legszebbjéről, mint ilyen, bizonyosan mondhatom, nem csak tanított, hanem a szív belsejébe is elhatott. Végül a dalkör a „Nemzeti imával” befejezte az ünnepélyt.

11 óra volt, midőn Sztrojni vasgyári főnök ur, a vasgyár udvarán fogadta a kirándulókat. Azonnal rendelkezett, hogy a tanuló sereg 6 csoportban egy-egy vezetővel a munkában levő gyár megtekintésére induljon. A 3 felső osztályt ő maga vezette a vendégekkel együtt. Ismertetését a termés vaskövek bemutatásán kezdte és azoknak vasrudakba való átmenetét, az ezekhez szükséges gépek szerkezetét, anyagát magyarázva, fokokénti haladással a természetben mutatta be.

Nem kontárkodom a látottak leírásával; meg kell azt nézni még a technikuskák is, hogy eligazodjék benne, mert ha a felnőtt ember nagyot bámul azon a kalapácson, a mely (elfelejtettem hány kgramm) akkora, mint egy ház s mégis egy fiu akármely pillanatban tetszése szerint emelgetheti s eresztetheti az alatta levő tölpre: hogy ne bámszokodniék még nagyobbab az a szilkebb látókörű tanuló sereg a gyehebből, az olvasztó kemenczéből kivett s bizonyos laza összefüggéssel bíró izzó vasnak az óriás kalapács alá való állításán.

Hogy ne bámulná meg azt mindenki, midőn a szabályos alakot nyert izzó vasat egy olló, akár mint Sallai a szappant darabokra ollózza s ezen darabokat 3—4 szortirozón keresztül, mint tűzkigyókat egy pillanattal alatt 3—4 méter hosszú vasrudakká, avagy 8—10 m. h. vasabroncsokká huzzák ki? Én láttam, hogy azt megbámulta minden gyermek; később megtudja azt is: hogyan és minélfogva.

Fél egykor a szemle be lévén fejezve, egy kertben felállított Laczi-konyhához vonult az ifjuság, a hol az iskola kosztadója, Nagy József, a magával vitt friss kolbász és bárányokból három alacsony oszlopra fektetett vasuti sínek alá gyújtott tűzön oly izletes kolbászt és paprikást készített, hogy bizony a tanárok is szívesen hozzá láttak volna, ha Sztrojni ur az összes vendégeket magához nem hívta volna ebédre. Így is bele

„Lassankint elhulla fának ő virága
Az alma nőttön nő szemével látja.

Mint egy lassu szellő, olyan zugást halla
Szép hat fehér hattyu ottanag leszálta
Hetedik fejéhez nyoszolyára szálla
Melyen a királyfi igen remül vala.

Nagy lassan a kezét akkoron kinyújtá
Egy lábát hattyúnak kezében szorítá
Hattyú megrázkodék, az hat elszalada
Hetedik fejénél ott maradt fogva.

Másodszor ő magát a hattyú megrázá
Leányábrázatba magát változtatá,
Melyen a királyfi csodálkozni vala.
A leány ily szóval ötöt bátorítá:
Ne félj szép szerelmem, királynak szép fia
Medema asszonyunk szerelmes magzatja!
Te vagy én szívemnek édes vidámsága,
Lelkem nyugodalma, életem istápjá.

Csak neked plántáltam, szerelmem, e szép fát
És csak neked szabad leszedni almáját.”

Ki rajzolhatná le a tündér szépségét s a szerelemre gyúlt királyfi boldogságát? De mint minden boldogságnak a földön, ennek is találkozik megrontója egy vénasszony személyében, a ki titkon közelükbe férközve lemetsz egy fűrtöt az alvó tündérléány aranyhajából s azzal siet a királyhoz értesíteni őt a látotakról. Az álmából felserkent tündérléány pedig hangos jajszóval siratja ellopott szép haját; a tündérek törvénye nem engedi meg azt, hogy ekkép meggyalázva lakjék ott; hiában kérleli őt Argirus; nem lehet ott maradása; legfőlebb csak annyit mondhat még marasztaló kedvesének, hogy ha még vele találkozni akar, éjszakára a fekete várost és a változó helyet kell felkeresnie. Nincs is nyugodalma többé Argirusnak; búcsut vesz szülőitől s utnak indul egyetlen inasa kíséretében, megsiratva mindenkitől s búbanatot hagyva maga után; megyen éjjel és nappal, bujdosik hegye-

másztak egy-egy falásért a széles nagy tepsikbe. Ezt azért irtam ide, hogy az ilyen konyhának más testület is hasznát veheti, a mennyiben a kirándulás egy tanulóknak össze-vissza mindennel csak 80 krjába került.

Nem hagyhatom említés nélkül, hogy a főnök úr a tanulóknak 60 üveg bort és ugyanannyi borvizet ajándékozott az ebédhez; megitták az igaz mind, hanem semmi veszedelmet nem okozott.

Mit szóljak a Sztrojni úr ebédjéhez? A mai étkezési fogalmaink szerint igazán „lucullusi” volt. Alig volt vége-hossza a különböző fogásoknak. A kisasszonyok már a 3. fogásnál nagy szemérmességgel jelentették ki, hogy többet nem tudnak enni és nagyon megbámultak épen engem, e sorok íróját, hogy még a hatodik fogásból is olyan jó kedvvel szedem tele a tányéromat. Nem tudták felfogni okos ésszel, hogy ott volt támogatónál az étvágycsináló és búfelejtő rizling. A kedélyek eleventültek, a szemek csillogtak, tosziban nem volt hiány: Simon igazgató felköszöntötte a házi gazdát, mint a vasipar emberét, Bartha esperes a házi asszonyt, a házi gazda a tanáristestületet, Dósa a nővéreket stb.

Lehetett d. u. 4 óra, mikor az asztaltól felkelt a társaság, de csak azért, hogy a kertre nyíló lépcsőházban tovább folytassák a férfiak az oda gyűlt kudsiri intelligenciával a poharazást. Ugy az ebéd alatt, mint ez alkalommal is szólt a vasgyári munkások kitudón szervezett zenekara. Az ifjuság tánczra perdült; hiába a kurázi mindíg életör a zene hangjaira.

Mint mindennek, úgy ennek is vége lett az intő szóra. A társaság búcsút vett a szíves házigazdától, a ki „Rákóczy induló” mellett kísért ki a faluból.

A társzekerek megint elnyelték hadsergemet s mialatt meggyőződtem, hogy nem maradt-e vagy egy apróság az utszélén, arra a furcsa meggyőződésre jutottam, hogy mindenki kocsiját láttam felrobogni, csak az enyémet nem. Hat órától tizig egyebet nem csináltam, minthogy a kocsimat kerestem. Éjfél után 1 órakor értem Szászvárosra. Ez is az én szerencsémhez tartozik.

*

A nagy-enyedi főiskolának tanulmányi kirándulásra indult 25 tagu ifjuságát, kísérő tanáraikkal együtt május 5-én fogadta a Kún-főgymnásium tanáristestülete. Az ifjuságot Torma Zsófia ó nagyságának régiség-tárába vezette, megvacsoráztatta és éjjeli szállásul a tornacsarnokot ágyakkal berendezte. A kísérő tanárokat a Széchenyi-szállóba szállásolta s tiszteletükre bankettet adott. Lám, mit nem tanul az ember? Nekik is jól esett a kudsiri fogadtatás és méltók lettek rá.

*

Ugyanek a Kún-kollegium „Arany János köre” br. Jósika Miklós, regényíró dalmunk megalapítója születésének 100-ik évfordulója alkalmából május 6-án d. u. 3 órakor a tornacsarnokban „Emléktűnnet” rendezett. Szép számú közönség vett részt benne. Volt 3 ének az ifjusági dalkör által előadva, emlékbeszéd és szemelvények Jósika regényeiből.

Ezeket kellett, hogy egy szuszra elmondjam a tekintetes Szerkesztő urnak, félve, hogy a más hibája miatt kimarad becses lapjából. Midőn ez alkalommal kijelentem, hogy ezután nem bizom dolgaimat senkire, maradtam híve

Szászváros, 1894. május 16-án

a régi levelező.

ken, völgyeken; senki sem tud neki utbaigazítást adni, míg a havasok alján egy barlangban az egyszemű óriásra nem talál, a ki aztán egy sánta tündérrel elvezeteti őt a fekete város közelébe. Már-már elérné ezéjához, de itt meg szerencsétlenségére egy irigy özvegy asszonynál talált szállásra, ki saját leányát akarván a deli ifju nyakára kötni, titkon tömlőt és kenőcsöt ad inasának s ráveszi őt, hogy mikor a változó helynél levő s a tündérkirálynőtől látogatott gyönyörű kertbe eljutand, a varázstömlőcskéből bocsásson álomhozó szellőt urára s csak akkor kenje meg az ébresztő kenőccsel szeméit, mikor a tündérleány már eltávozott. Három izben altatja el így áruoló inasa s mindannyiszor hiában keltegeti őt nyájaskodásaival a tündér, kinek többször megjelennie már nem szabad. Az árulóra figyelmeztető, két értelmű izenetet ugyan küld neki az inas által s Argirus ez uton annyit megtud, hogy ki volt szerencsájének megrontója; kemény boszút áll rajta, de mihaszna, ha újból meghiusulva látja minden reménységét?

Sok könnyhullatással városból kimene
Keserűnek tetszik világon élete
Egy szép forrás mellett ő maga leüle,
Íly keserves sirást ő magában kezdte:

Jobb holton énnem, hogysem mint életem
Nem láthatom többé az én vig szerelmem
Kiért én nem szánom letenni életem
Altal ütöm majdan rajtam én fegyverem.

Oh édes vén atyám, szerelmes vén anyám
Kiért bitetlenül országom elhagyám.
Az én gyilkosomat csak velem elhoztam
Édes rokonimat bezzeg messze hattam.

Légy jó egészségben szerelmes két bátyám
Kikkel én a kertben szerencsét próbáltam;
Nap és hold, a kiknek világánál jártam
Atkozott nyoszolya, a hol én aludtam.

Vidék.

Kőrösbánya, 1894. Május 15.

Tekintetes Szerkesztő úr!

Gyakran olvasunk megyei lapjainkban kőrösbányai levelezőktől kedélyesnél-kedélyesebb dolgokat. Ezek azt hiszem érdeklik a kőrösbányaiakat s mulattatják is. Hogy a kőrösbányaiak iránti érdeklődést magam is fokozzam, nem mulaszthatom el, hogy e nevezetes városka belügyeiről időszakonként egyet-mást el ne mondjak, — a közsénszerződésekről, a melyekért pünkösd első és másodnapján bizonyos egyének felzavarták a kedélyeket, most nem szólok, illetőleg irok semmit — felhíván egyúttal a felsőbb hatóságok becses figyelmét a jövőbeni intézkedések megtételére.

A lapokban is közölve volt, hogy Réthi Lajos kir. tanfelügyelő úr mult hó 4-én összehívta Kőrösbánya érdemes közönségét a szolgabírói hivatal irodájába, az óvoda felállítására ügyében. Összegyűltünk s Bolbueza Miklós gör. kath. lelkész kivételével, — ki május hó 7-én misét tartott templomában a kolozsvári törvényszék elé idézett memorandumistákért, ámbár jobban tette volna, ha egy kis esőt kér a jó Istentől, — kimondtuk az óvoda felállításának szükségét s a kivittel meglett bizva Lázár Farkas főszolgabíró úr, ki Kőrösbánya értelmiségének megállapodását közölte a városi előljárósággal.

Az előljáróság összehívta folyó hó 15-re a város képviselőtestületét, kik 13-an, (szerencsétlen szám) mond tizenhárom össze is gyűltek s kimondták nagy bölesen, 3 szó többséggel, hogy Kőrösbányának — a mely község semmit sem áldozott a népoktatásra — nem kell óvoda.

A nemmel szavazók becses neveit, a mennyiben sikertült megtudnom, hogy egyszersmindenkorra meg legyenek örökítve, ime közlöm: Benkes József, rom. kath., utkaparó, magyar; Olajos Árpád, ev. ref. magyar, birtokos; Rácz Dániel, ev. ref. magyar; Józsa Gábor, ev. ref. magyar, városi előljáró; Ruzska János város-gazda, Trifán János és Trifán Péter, szintén városi előljárók.

Nem akarok e névsorhoz semmi kommentárt fűzni, annyit azonban mondhatok, hogy az a Kőrösbánya, a mely a közügyekért nem tett és nem is akar tenni semmit, nem érdemli, hogy bármi névvel is nevezhető állami hivatal legyen ott. A meglevőket is el kell vinni onnan s magára hagyni, hogy legyen belőle egy közönséges falu. Örömmel befogadja az egyes hivatalokat Brád s azt hiszem fog is áldozni értök évenként egy pár száz forintot, mert a százakért ezereket nyor.

Visszatérve az óvodára, a mennyiben annyi vagyona van Kőrösbányának, hogy saját erején is létesítheti, nincs egyéb hátra, mint hivatalosan elrendelni — de azonnal — annak keresztülvitelét, mert ha nem karhatalommal szorítják reá a képviselőtestületet, ítélet napig sem lesz belőle semmi.

Légy egészségben te is édes szerelmem!
Jaj ez idegen föld majd megemészt engem.
Keserűnek tetszik világban életem,
Szerelmemnek mérge majd megemész engem.

Igy vesz érzékeny búcsút elhagyott szülőitől, testvéreitől és édes szerelmétől, s aztán kardjának a végét a földre bocsátja, hegyét pedig oldalában szíve aránt tartja, hogy beledőljön, midőn egyszerre énekszó tüti meg fülét, tündérleányleány szözata:

Mostan te szép ifju meg ne üld magadat
Dolgaidnak várjad jóra fordulását.

Másrésről iszonyú orditást hall a közeli barlangból, mintha sárkány és oroszlán támadtak volna egymásra. Aztán meg az is eszébe jut, hogy ki magát megöli, nem lehet az isten országának lakója; okosabbat is tehet ő, gondolja:

De jobb nekem ugymond mennem a barlangba,
Hadd szaggassanak el oroszlánok abban.

Oda siet a barlang szájához és betekint. Hát három ördögfiat lát benn viaskodni, kik az atyjokról rájuk maradt örökség: az ostor, palást és bocskor fölött veszekesznek.

A bocskor s palásznak oly ereje vagyon
Hogy a ki ezekben felöltözve vagyon
Háromszor ő magát az ostorral sújtván,
Azt mondja: ott legyek, a hol én akarom
Minden kétség nélkül azonnal ott leszen.

Argirus ajánlkozik, hogy majd igazságot tesz közöttök; háromfelé három nagy hegyet mutat nekik, hogy a ki először onnét vissza jön, a varázsszereket annak adja; rá is állnak azok s megkezdik a versenyt; de Argirusunk sem rest, azalatt:

A városnak van elég üres telke. Ki kell választani a legalkalmasabbat s arra építtetni kell 3—4000 frtért egy szép és a célznak megfelelő épületet, s a 60—70000 frtnyi városi vagyomból könnyen fizethetni az óvónót s fel lehet tisztességesen szerelni az óvodát, mert a 60—70 vagy tán több 3—6 éves gyermekcsereg megérdemli e csekély áldozatot, s megérdemlik azok a szülők is, kik ezerekre menő keresményüket itt hagyják.

Különben a nemmel szavazó képviselők azt hiszem, nem saját lelkiismeretük sugallatából tették a mit tettek, s meg is bánták már ez ideig, de elmúlt már s igazán szégyen a fent nevezett magyarokra, hogy nincs annyi belátásuk, hogy saját jól felfogott érdekükben maguk alatt vágják el a fát s felüljenek az agitatorok bujtotgatásainak.

Gyermektelen.

Ujdonságok.

— Dr. Finácz Ernő, a ministeriumhoz beosztott főgymnasiumi igazgató, a közoktatási tanács tagja, mint ennek megbízottja Dévára érkezett, hogy a képezdét s összes népiskolákat megvizsgálja. A képezdében az igazgatói teendőket Hetey Gábornak súlyosabbá vált betegsége következtében most Kibédy Lajos tanár látja el ideiglenesen.

— Réthi Gyula ügyvédjelölt és lapunk régi munkatársa e héten tette le az utolsó szigorlatot. Ma promoveálják Kolozsváron jogtudorá. Gratulálunk!

— Bárá Vay Miklós, a főrendiház elnöke, korona-ör, Kossuth Lajos kortársa és barátja hosszas szenvedés után elhunyt Budapesten. Vay Miklós hosszú életét hazájának és egyházának szentelte; mindkettőnek igaz, hű fia volt. Öszinte részvéttel állja körül a nagy hazafinak s a legidősebb magyar államférfiúnak ravatalát a gyászoló király és nemzet.

— Birtokváltozás. A zámi uradalmat, mely egykor Nopcsa László birtoka volt, jelenlegi tulajdonosa Lekisch Alfonz, szintén eladta Csernovics Mihály jogtudornak, Csernovics Péter unokájának. Lekisch Alfonz bécsi származása mellett is kiváló érzékkel birt a magyar kultúra iránt; magyar állampolgár lett s mint a zámi népiskola gondnoksági elnöke igen sokban támogatta az iskolát magyarosítási munkájában. Szakszerű gazda is volt, ki nagy területeket ültetett be szőlővesszőkkel, faiskolát állított be, erdeiben pedig meg honosította a fenyőt. Megyei közéletünkben nem igen vett részt, valószínűleg azért, mert a magyar nyelvet nem igen birta.

— A hunyadmegyei unitárius leányegyház Déván, holnap, május hó 20-án d. e. 1/2 11 órakor kezdődőleg, urvacora osztással egybekötött istentiszteletet tart az állami képezde zenetermében. Az egyházi szónoklatot Mózes András kolozsvári unitárius lelkész tartandja.

A bocskort lábára, palástot vállára
Felvéve, az ostort markába szorítá,
Háromszor ő magát sújtja és
Mint sebesen lött nyíl földről ragadtaték
Mig visszatérének, mindaddig viteték.

A középső ördögfi, kinek hatalma vala a varázsszerekkel utazót bármikor leszállítani, e közben vissza érkezik s „ő tudományával szegényt leszállítja.” Pusztá vidéken, hol a madár sem jár, alig egy kis maradék pogácsával zsebében, de mégis közel vala már Argirusunk Tündérországhoz. Harmadnapra

Drága szép várat látá hegy tetején
Kinél soha szebbet nem látott életében.

Ez vala a tündérkirályné lakása, hol annyi fáradsága után az, ki után epedett,

Kiterjesztett kézzel nyakára borula
Nagy öröme miatt ugyan nem szólhata.
Nagy szép szeretettel éltenek egymással
Sok bujdosás után szép nyugalommal
A sok bánat után jeles vigassággal
Senkitől nem félnek, vannak bátorsággal.

Ime a munka rövid tartalma, mely Görgeinél költői érzéssel és képzelemmel feldolgozva korunkig fentartotta magát s akár a ponyvairódalom termékeközt, akár a regélő naiv előadásában ma is egyik legkedvesebb meséje néptünknek. A természet tiszta érzésű fia, kit választottjától távol tartanak rágalmazó rosszakarói s irigyei, a maga sorsát látja Akleton fiának viszontagságaiban; az ő eszményi szerelme heviti, az ő bátorsága és törhetetlen fáradozása edzi és nemesíti, az ő sorsa vigasztalja, mert hiszi, hogy hűsége őt is ugy célhoz juttatja végtére, mint a mese rokon-szenves hőstét.

Fogorvos
Perl József
American Dentist Dr. of Dental Surgery.
Amerikában kiképzett plombeur
e hó 19-, vagy 20-án Dévára érkezik és néhány napig a MÜLLNER-szállodában fog működni.
Rendel: d. e. 9 12-ig, d. u. 2-5 ig.

Sz. 438-1894.
tlkvi.
Arverési hirdetményi kivonat.
A szászvárosi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Kis-Denki gör. kel. Egyház végrehajtónak Kozák Dumitán és Kozák Nikolae végrehajtást szenvedők elleni 38 frt 45 kr. törlesztés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a dévai kir. törvényszék (a szászvárosi kir. járásbíró) területén lévő Kis-Denken fekvő a kis-denki 9. sz. tjkvben A + 1. 13.15. hrsz. 17 frt; 2. r. 872/2. hrsz. 2 frt; 3. r. 950/22. hrsz. 20 frt; 4. r. 1009. hrsz. 87 frt; 5. r. 1010/2. hrsz. 23 frt; 7. r. 1423/2. hrsz. 7 frt; 8. r. 1554. hrsz. 69 frt; 9. r. 1928/2. hrsz. 6 frt; 10. r. 1937/2. hrsz. 5 frt; 11. r. 1968/e. hrsz. 6 frt; 12. r. 1968/vv. hrsz. 5 frt; 13. r. 1968/ggg. hrsz. 2 frt; 14. r. 1972. hrsz. 3 frt; 15. r. 2100. hrsz. 20 frt; 16. r. 2132/2. hrsz. 4 frt; 17. r. 2372/1. hrsz. 67 frt; 18. r. 2749/2. hrsz. 3 frt; 19. r. 2786/2. hrsz. 6 frt; 20. r. 2873/1. hrsz. 118 frt ezen megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1894. évi Junius hó 11-ik napján - délelőtt 10 órakor Kis-Denk községében megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áról is eladhatni fognak.
Arverezni szándékozik tartozni az ingatlanok becs. árának 10%-át készpénzben a kikiáltott kezéhez letenni.
A kir. járásbíró telekkönyvi hatósága.
Szászváros, 1894. évi február hó 10-én.
Szabó Edmund,
kir. aljbíró.

Szám 496-1894.
Hirdetmény.
A vallás és közokt. minister ur ö nagyméltósága az 1894. évi május hó 2-án kelt 5365. számú rendeletével a felső-szálláspataki állami iskola kibővítését 5753 frt 46 kr. összeg erejéig engedélyezte.
A fentemlített munkálatok fogantatásának biztosítása céljából az 1894. év május hó 28-ik napjának d. e. 11 órájára a hunyadvármegyei m. k. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt-ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.
A versenyzni óhajtok felhívtnak, hogy a megnevezett munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítható s a részletes feltételekben előírt 5 százalékos bírsággal ellátott ajánlataikat a kikiáltott nap d. e. 11 órájáig a nevezett hivatalhoz annyiával inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.
A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett m. k. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban napokig megtekinthetők.
Kelt Dévára, 1894. május hó 10-én
A hunyadvárm. m. kir. államépítészeti hivatal.

Sz. 801-1894.
tlkvi.
Arverési hirdetményi kivonat.
A szászvárosi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Micu George romoszi lakos végrehajtónak, Deianu Nicolae és Deianu Anikó végrehajtást szenvedők elleni 76 frt törlesztés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a dévai kir. törvényszék (a szászvárosi kir. járásbíró) területén lévő, a romoszi és vajdei határon fekvő, a romoszi 455 számú telekjegyzőkönyvben A + 1. rd. 981, 982. hrsz. 182 frt, 2. rd. 7382. hrsz. 3 frt; a romoszi 1811. számú tjkvben A + 1. rd. 3915. hrsz. 17 frt, 2. rd. 4358. hrsz. 29 frt, 3. rd. 5823. hrsz. 60 frt, 4. rd. 6660. hrsz. 8 frt, 5. rd. 7385.

hrsz. 4 frt és a vajdei 756. sz. tjkvben A + 1. rd. 2596/b. helyrajzi számú ingatlanra az árverést 71 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1894. évi Junius hó 15-én d. e. 10 órakor Romosz községében megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áról is eladhatni fog.
Arverezni szándékozik tartozni az ingatlanok becs. árának 10 százalékát készpénzben kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bírási határozat a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átsegélyeztetni.
Kelt Szászváros, 1894. évi március hó 3-ikán.
A kir. járásbíró telekkönyvi hatósága.
Szabó Edmund,
kir. aljbíró.

Megnyitási hirdetés.
A n. é. közönség szíves tudomására hozzuk, hogy az
alváczaí fürdő
folyó hó 24-én, azaz Urnapján a brádi zenekar közreműködése mellett megnyitattik.
Különösen felhívjuk a t. cz. közönség szíves figyelmét kintinódon berendezett vendégszobáinkra és fürdőinkre, melyek házilag lesznek kezelve; gondoskodva van kintinó tisztá italokról, jó izletes meleg és hideg étkekről és pontos kiszolgálásról.
Kiváló tisztelettel a fürdőigazgatóság.

Ajánlati hirdetés
Alólirott, mint a Csolnaky Katalin hagyatékának kinevezett gondnoka, ezennel közhírré teszem, miszerint a nevezettnek hagyatékát képező és Csolnaky községében fekvő, mintegy 140 holdat kitevő, valamint Doboka községében fekvő, s mintegy 20 holdat kitevő összes birtok f. május hó 27-én délelőtt 9 órakor, Csolnaky községében versenyajánlat útján legtöbbet ígérőnek egy évre hasznosbérbe fog adatni. Miről az ajánlatot tenni szándékozik ezennel értesíttetnek.
Dr. Apáthy Árpád,
hagyatéki gondnok.

Utánzatoktól óvakodjunk!
„Valódi csakis Moretto-jeggyel.”
Vero-Cognac
JAMAICA-RUM.
Első fumei tengerentúli beviteli társaság
Pfau és Társa Fiumében.
Kitűnő minőségekben kapható
Hátszegen:
ISSEKUTZ BÉLA üzletében.

Hirdetmény.
Egy jó karban levő két kerekű lsz-telő-malom örökáron eladó; értekezhetni Bácsiban
Zudor Dénes
tulajdonossal.

Fürdőmegnyitás.
Van szerencsém a n. érd. közönséggel tudatni, hogy az általam több évre kibérelt s a kényelem kívánalmait szerint berendezett
KALÁNI RÓMAI FÜRDŐT
idei május hó 20-án meg fogom nyitni.
A vasúti megálló hely, mely 5 percznyi távolságra a fürdőtől, Szászváros, Déva, V.-Hunyad és Petroseny felől naponta háromszor érkezik és ugyanannyiszor indul onnan a vonat. Ugyanezért a rómaiak által is tülésre használt kaláni fürdő, a hírneves v.-hunyadi vár, valamint a petrosenyi nevezetességek megsemlélésére kirándulók számára megpihenés végett igen alkalmas kiszálló hely gyanánt szolgálhat.
Biztat a remény, hogy a n. érd. közönségnek jóakaró elösmérését több éven át kiérdemelt konyhám és pincém, valamint a t. vendégeim iránt minden alkalommal tanúsított előzékeny és figyelmes kiszolgálásom által szerencsés lesznek e kies fürdőhelyen is mind állandó, mind pedig csak átutazó vendégeim hálára kötelező méltánylását és megelégedését bármint tekintetben kiérdemelni.
Ebben a biztos reményben számos látogatásért esedez
Csász Gábor,
fürdő-bérlő és vendéglős.

Arankamentes
Lóheremag
nagyszemű 100 kilója 76 frt,
5, 10, 25, 50 kilós zsákokban,
államilag ólomzárólva.
Répamag
ugyanolyan árban
Alvinczen feladva utánvétellel kapható:
Gróf Teleki Arvéd
drassói uradalmában, u. p. Koncza.
5-5

GRAEPEL HUGÓ
GÉP-ÉS ROSTALEMEZ-GYÁR, MALOMÉPÍTÉSZET
MARSHALL, SONS & CO Limited
VEZÉRÜGYNÖKE.
BUDAPEST. V., KÜLSŐ VÁCZI-ÚT 46.
Árjegyzékek kívánatra bérmentve.

Kitűnő gépek
Jutányos árak.
Kedvező feltételek.

Kitűnő gépek
Jutányos árak.
Kedvező feltételek.

Legnagyobb választék jó mosó
creton,
szaten és zafirekben.

Hirsch Testvérek, Déván.

Napernyók
leszállított áron
HIRSCH TESTVÉREKNÉL
Déván.

Marshall féle GÖZMOZGÓNY
COMPOUND FEKVŐ GÖZMOZGÓNY
COMPOUND GÖZGÉP
FEKVŐ GÖZGÉP
UTI MOZGÓNY
MARSHALL féle GÖZCSEPLŐKÉSZLET
HARRISON & GREOR & CO
ÁRATÓ ÉS FÜKASZÁLÓ GÉPEK
SZÁLLITHATÓ MALMOK
teljes malom-berendezés
minden rendszer szerint